

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 160/2014
06.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Г. и др, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окр. С.Г., адв. С.Ч.М. и браниоца окр. Ј.Е., адв.М.Б., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К. 21/13 од 10.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3235/13 од 22.10.2013. године, у седници већа одржаној 06.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Г. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К. 21/13 од 10.05.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3235/13 од 22.10.2013. године **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен, док се захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ј.Е., поднет против истих пресуда **ОДБАЦУЈЕ** као неблаговремен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К. 21/13 од 10.05.2013. године, између осталих, окр. С.Г. и окр. Ј.Е. оглашени су кривим због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 33. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по пет година.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици и бранилаца окривљених, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 3235/13 од 22.10.2013. године, преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о казни тако што је окр. Ј.Е. за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашена кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године и десет месеци а окр. С.Г. на казну затвора у трајању од три године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окр. С.Г., адв. С.Ч.М. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. и члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи првостепену и другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе или да обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

- бранилац окр. Ј.Е., адв. М.Б. због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине првостепену и другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или да обе пресуде преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, па је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Г. недозвољен а да је захтев браниоца окр. Ј.Е. неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па тако окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члану 439. тачка 1. до 3. и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Иако бранилац окр. С.Г. захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона, при чему и не опредељује конкретно ни једну повреду закона у смислу става 4. члана 485. ЗКП, из образложења захтева и навода којима указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа, произилази да бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Чињенично стање, међутим, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окр. С.Г. оценио недозвољеним.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Из списка предмета се утврђује да је окр. Ј.Е. другостепену пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3235/13 од 22.10.2013. године примила 04.12.2013. године а да је њен бранилац адв. М.Б. захтев за заштиту законитости поднео 08.01.2014. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ј.Е. неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.